

EDWARD VAN DE VENDEL

Sofie en de pinguïns

Met tekeningen van Floor de Goede
Met fotostrips van Ype + Willem

Amsterdam · Antwerpen
Em. Querido's Kinderboeken Uitgeverij
2016

Begint het verhaal hier?

Bijna...

Sofie

Dit is Sofie. Ze is acht.
Of eigenlijk acht en
een half. Over een paar
maanden wordt
ze al negen!
Voor haar verjaardag
wil ze dierenboeken.
En dierendvd's.

Dit is Donny. Donny is níét
Sofies grote broer.
Maar wel haar oom. Oma,
die zijn moeder is, vindt dat hij
snel moet bedenken wat hij later
wil worden. Maar dat weet hij nog
niet! Intussen brengt hij pizza's
rond. Op een brommer.
En hij past op Sofie.

Papa plakt stickers.
Dat doet hij voor zijn werk.
Het zijn hele grote stickers.
Er staat reclame op,
en hij plakt ze op bussen en
treinen en vliegtuigen.
Soms moet hij daarvoor
naar een ander land.
Papa houdt van reizen.
Maar ook van thuiskomen.
Bij Sofie!

Papa

Donny

Mama woont in Engeland.
Maar alléén dit jaar!
Ze weet alles van verre
sterren. In Engeland wonen
nog een paar mensen die alles
van verre sterren weten.
Met z'n allen kijken ze
een jaar lang door
verrekijkers. Door
verresterrenverrekijkers.
En elke zesde week komt mama
even terug. Met cadeautjes.

Oma Adeline

Opa Heintze

Oma is oma Adeline en opa is opa Heintze.
Oma werkt in een tuinwinkel. Opa was timmerman. Vroeger.
Opa is veel ouder dan oma en samen passen ze
niet door de deur. Alleen ook bijna niet. Dat geeft niks, want Sofie
mag altijd bij ze op schoot. Lekker zacht.

Mama

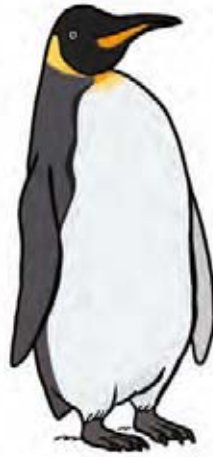
Billie en Timmie zitten bij Sofie in de klas.
Ze wonen bij Sofie in de straat.
En tussen de middag eten ze bij Sofie
in de keuken. Ze spelen het liefst oorlogje.
Daarom noemt Donny ze 'de vijanden'.
Vinden ze helemaal niet erg.

Billie en Timmie

Keizerspinguïn

Koningspinguïn

Macaronipinguïn

Kinbandpinguïn

Geelooypinguïn

Zwartvoetpinguïn

Grote Kuifpinguïn

Ezelspinguïn

En dit zijn alle soorten pinguïns die er bestaan. Maar dat heeft nog niks met het verhaal te maken. Het verhaal is nog niet begonnen. De klap is nog niet geweest. Want zo begint het verhaal van Sofie. Met een klap.

Nieuw-Zeelandse pinguïn

Adéliepinguïn

Snares Kuifpinguïn

Magelhaeninguïn

Humboldtpinguïn

Galápagospinguïn

Rotsspringer

Dwergpinguïn

Macquariepinguïn

O, en dit is Papa Pinguïn. Maar die komt véél later pas.

Eerst dus die klap.

De klap

Bonk bonk ZZZZZoefbonk

‘We gaan ééééten!’ roept Donny van beneden.

Sofie hoort het wel. Ze moet komen, want de worstjes zijn klaar. Worstjes op stokjes, met ketchup erbij. Het is Donny’s lievelingseten en ook dat van Sofie. Maar ze zit nog even te computeren. Boven, op haar kamer.

‘Sofie, schiet nou eens op!’

‘Ja-ha!’ zegt Sofie. ‘Ik ko-hom!’

Ah, haar spelletje is afgelopen. Sofie sluit snel snel de computer af, want ze heeft opeens ontzettend zin in worstjes! Ze duwt snel snel haar stoel naar achteren. Die valt om, ze struikelt er bijna over, maar nét niet, niks aan de hand, en dus rent ze snel snel naar de trap.

Maar ze heeft sokken aan.

En die sokken doen glijertje.

Ze schuiven over de eerste tree,

en dan over de tweede tree,

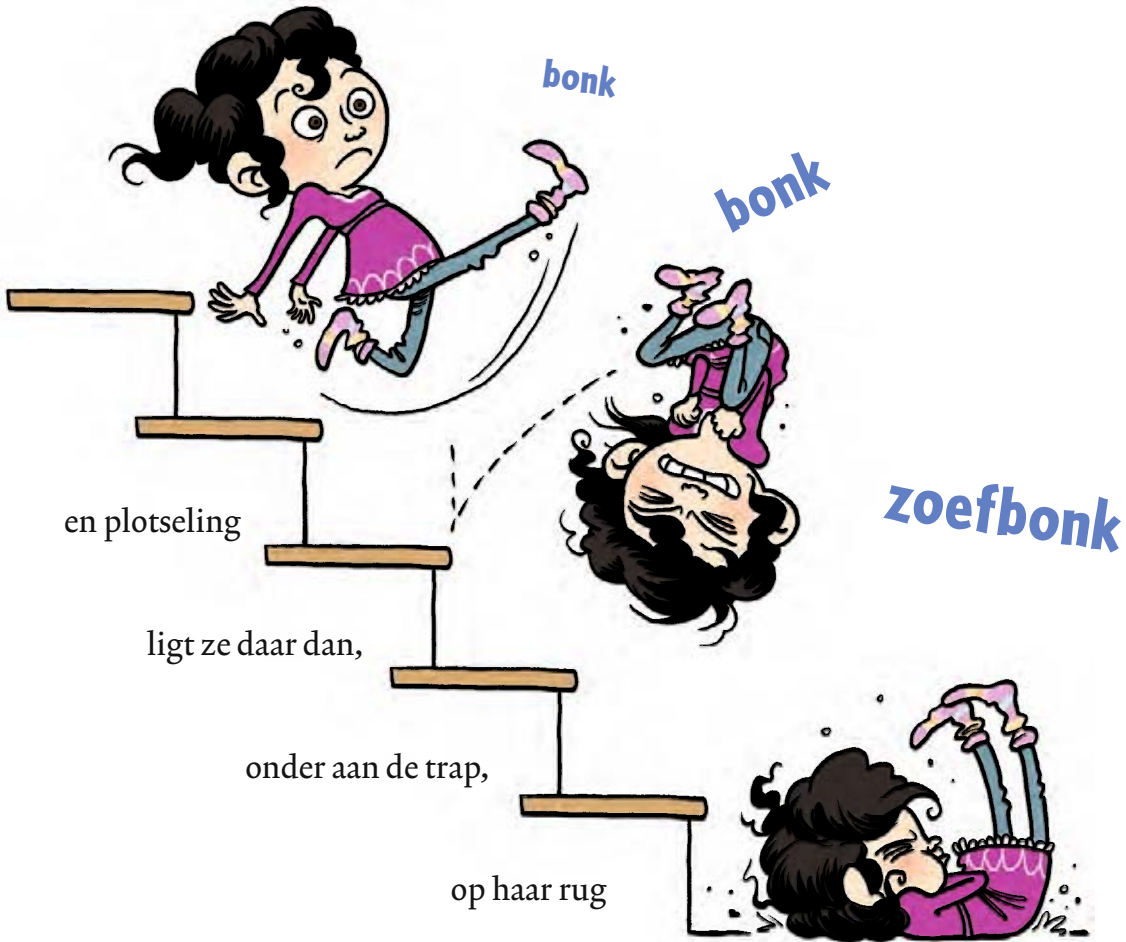
en Sofies voeten hebben eigenlijk nog niet besloten

om met de sokken mee te gaan,

en o, die sokken zijn inmiddels al op tree drie of vier,

ze zoeven over het gladde hout van de trap,

ze schoppen een cirkel door de lucht,
waardoor Sofie een balletje wordt,
een balletje met bulten en armen en huid,
ze stuitert naar beneden,

en plotseling kijkt ze naar het plafond.

Sofie zegt: ‘Oww.’ Heel zachtjes. En daarna ‘Oew.’

De deur naar de kamer klappt open. Sofie voelt de tocht over haar huid, en dan is Donny er ineens. Zijn gezicht hangt boven dat van Sofie. Hij legt zijn handen tegen haar wang en op haar haar. Ze trillen, die handen. ‘Baby,’ zegt hij, ‘Baby Pinguïn...’

Zijn stem trilt ook. ‘Gaat het?’ vraagt hij. ‘Hoe is het, wat voel je?’ ‘Oew,’ zegt Sofie.

Ze vraagt zich af wat er gebeurd is. Is de wereld ondersteboven gedraaid?

‘Je bent van de trap gevallen,’ zegt Donny. ‘Heb je pijn? Zeg eens iets, Sofie. Wie ben jij, wie ben ik, wat gingen we eten?’

‘Aww,’ zegt Sofie. ‘Ik ben ik. Jij bent Donny. En worstjes.’

Vreemde vragen, vindt ze. En Donny’s gezicht is ook veel witter dan normaal.

Hij zegt: ‘Ik moet weten of je geen hersenschudding hebt. Daarom vraag ik dat. O, Sofietje toch. Het was echt een enorme klap.’

‘Ik heb... geen hersenschudding,’ zegt Sofie.

Ze tilt haar hoofd op. Donny schuift zijn arm onder haar rug.

En dan ziet ze het. Haar hand.

Die heeft een bobbel, daar, bij haar pols. En hij ligt er ook gek bij. Als een puzzelstukje dat niet past. Als een puzzelstukje dat verkeerd is aangedrukt.

Ze probeert het puzzelstukje te bewegen, maar haar arm begint te prikken en te steken. ‘Auwwww!’ roept Sofie.

‘Auwwwwwwww!’

AUWWWWWWWW

